

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 5Tos/13/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010174  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122010174.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.08.2022 v Prešove takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. W. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5PP/12/2022 zo dňa 07.04.2022.

### odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 5PP/12/2022 zo dňa 07.04.2022 bola podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zamietnutá žiadosť odsúdeného A. W. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/44/2021 z 04.11.20212 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/31/2021 zo dňa 27.01.2022 v trvaní 14 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení a v rámci písomne predložených dôvodov tejto sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu vyslovil, že okresný súd vyhodnotil z právneho hľadiska podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nesprávne. Z hodnotenia správy ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva, že resocializačná prognóza sa uňho javí ako priaznivá a riziko recidívy je nízke. Pred vzatím do väzby bol v riadnom pracovnom pomere a po prípadnom vyhovení žiadosti by mohol ihneď nastúpiť do pracovného pomeru, čo momentálne vo výkone trestu nie je možné. Poukázanie súdu na skutočnosť, že bol 2x podmienenčne odsúdený a že podmienenčné odsúdenia neboli pre neho dostatočným ponaučením sú pre rozhodnutie irelevantné a pre rozhodnutie je dôležité, či boli splnené podmienky o podmienenčnom prepustení. Má za to, že splnil nielen formálne ale aj materiálne podmienky na podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto žiadal krajský súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že vyhovie jeho návrhu.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ môže podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Sťažnostný súd v prvom rade preskúmal procesný postup konajúceho súdu, ktorému niet čo vytknúť, keďže po nariadení verejného zasadnutia za účasti odsúdeného a jeho obhajcu vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, pričom obžalovanému umožnil, aby sa k svojej žiadosti vyjadril a umožnil mu aj predniesť argumentáciu, na základe ktorej by malo byť vyhovené jeho žiadosti o podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

O zákonne vykonané dokazovanie konajúci súd potom opieral svoje skutkové zistenia, z ktorých vyvodil záver, že u odsúdeného R. W. nie sú splnené podmienky na podmiennečné prepustenie. Tento záver oprel o správu z ústavu na výkon trestu, z ktorej vyplynulo, že odsúdený bol jedenkrát disciplinárne potrestaný a disciplinárne odmenený nebol, pričom so zreteľom na jeho správanie a aktivity čiastočne spĺňa podmienky na prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru konajúceho súdu predovšetkým disciplinárne potrestanie je tou okolnosťou, ktoré preukazuje, že u odsúdeného nedošlo k polepšeniu sa a teda doterajší výkon trestu neplní uňho dostatočný výchovný efekt, čo malo za následok, že žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

V súvislosti s prieskumom vecnej správnosti napadnutého výroku odsúdeným sťažnostný súd najsamprv uvádza, že v čase rozhodovania o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený vo výkone tohto trestu, ktorý mu bol uložený vo výmere 14 mesiacov Okresným súdom Poprad sp. zn. 4T/44/2021 z 04.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/31/2021 z 27.01.2022. Odsúdený nastúpil výkon trestu dňa 27.01.2022, pričom sa mu doň započítal aj výkon väzby od 04.05.2021, čo znamená, že výkon trestu ukončil dňa 04.07.2022. Správou z ústavu na výkon trestu bolo preukázané, že odsúdený bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 04.07.2022 po jeho vykonaní.

Formálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za prečin sú stanovené v § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, podľa ktorého osobu odsúdenú za prečin možno podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po výkone jednej polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. V danom prípade to znamená výkon 7 mesiacov, ktorá formálna podmienka bola splnená ku dňu 04.12.2021, kedy bol odsúdený ešte vo väzbe.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či napadnutý výrok sťažovateľom je vecne správnym a zákonným. Vychádzal pritom z obsahu vykonaných dôkazov ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia, z ktorých plynie, že zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa opiera o nesplnenie materiálnych podmienok uvedených v § 66 Tr. zákona.

Záver konajúceho súdu, že u odsúdeného doterajší výkon trestu neplní dostatočný výchovný efekt a nebaďať uňho skutočný prejav polepšenia tak ako ho predpokladá § 66 ods. 1 Tr. zákona považuje sťažnostný súd za súladný s výsledkami vykonaného dokazovania. Z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený uložený trest vykonával, možno usudzovať iba na prispôsobenie sa odsúdeného na podmienky výkonu trestu. Odsúdený počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený za správanie, ktorým by mohol preukázať polepšenie, bol pasívnym a aktívne sa nezapájal do činnosti, ktorá by preukazovala výraznejší posun k zmene jeho správania. Preto bolo nutné na odsúdeného pôsobiť po dlhšiu dobu, aby sa zaistil účel trestu, predovšetkým jeho náhľad na páchanie trestnej činnosti, keďže v posudzovanom prípade ide o výkon trestu uložený mu ako tretí v poradí.

Sťažnostný súd sa nestotožnil s konštatovaním konajúceho súdu, že odsúdený bol jedenkrát disciplinárne počas výkonu trestu odňatia slobody potrestaný, pretože z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že sa tak stalo dňa 06.01.2022 za konanie z 27.12.2021, z čoho je zrejmé, že k potrestaniu odsúdeného došlo počas výkonu väzby. Na toto disciplinárne potrestanie podľa názoru sťažnostného súdu nie je možné prihliadať a zaoberať sa ním v rámci hodnotenia správania sa odsúdeného počas výkonu trestu, hoci sa doba výkonu väzby započítava do výkonu trestu odňatia slobody, pretože počas výkonu väzby nie je pôsobené na prevýchovu odsúdeného súhrnom aktivít, ktorých účelom je dosiahnuť jeho nápravu, a odsúdený ani neplní program zaobchádzania, po zhodnotení ktorého ústav na výkon trestu posudzuje pôsobenie na odsúdeného a jeho vývojový proces polepšenia. So zreteľom na prezentovanú úvahu, sťažnostný súd pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného na disciplinárne potrestanie počas výkonu väzby neprihliadal.

Okrem toho správne konajúci súd poukázal i na to, že doterajší spôsob života odsúdeného, ktorý opakovane spáchal trestné činy, nedáva reálny predpoklad, aby v budúcnosti viedol riadny život. Aj keď odsúdený túto okolnosť namietal, na hodnotenie rizika jeho zlyhania a hodnotenie jeho možností dodržiavať spoločenské normy po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné prihliadať, pretože ide o zákonnú podmienku podmiennečného prepustenia gramaticky vymedzenú „a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život“.

Ak odsúdený už spáchal trestné činy nižšej i vyššej závažnosti, v roku 2012 bol odsúdený za prečin krádeže a porušovania domovej slobody a v roku 2018 bol odsúdený za zločin lúpeže, toto tretie v poradí odsúdenie svedčí o recidíve odsúdeného, ktorú v kontexte zákonných predpokladov, či povedie alebo nepovedie riadny život, je nutné v rámci rozhodovania o podmienčnom prepustení hodnotiť. Je potrebné si uvedomiť, že odsúdený spáchal prečin, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia za zločin lúpeže, čo vyvoláva nepriaznivú prognózu do budúcnosti, že odsúdený nepovedie riadny život, ak ho od páchania trestnej činnosti neodradila ani hrozba výkonu trestu.

Za daných zistení potom i sťažnostný súd uzavrel, že materiálne podmienky na podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody neboli splnené, pretože základným predpokladom ich splnenia je preukázanie polepšenia sa odsúdeného počas výkonu trestu a dôvodné očakávanie, že odsúdený povedie riadny život, čo splnené nebolo.

S poukázaním na vyššie rozvedené zistenia a úvahy z nich plynúce sťažnostný súd napadnuté uznesenie považuje za vecne správne a zákonu zodpovedajúce. Dôvody, o ktoré opiera svoju sťažnosť odsúdený, so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania sú nespôsobilé zmeny napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného bola vyhodnotená ako nedôvodná a ako takú ju sťažnostný súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.  
jednomyseľne

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.